

[Arne Sørensen.]

men vi tror, at de, som har været i Stand til at yde gode Aftaler, netop her bør vise en Solidaritet og gaa ind under en Lov, som fremtvinger gode Aftaler ogsaa for dem, der ikke har været i Stand til selv at opnaa dem.

Det næste Punkt, vi særlig vil fremhæve, omhandles i § 7. Det drejer sig om Værelset. I denne Paragraf vil vi uden nogen Overgangsordning have lovfæstet, at Husassistenten skal have Eneværelse. Vi er klar over, at det mange Steder bliver en vanskelig Reform at gennemføre, ikke mindst paa Landet, men vi tror, at der netop paa Landet skulde være gode Muligheder for en Revision af den almindelige Fordeling af Værelser i Stuehuset, hvor der ofte er en meget upraktisk Ordning, som ikke blot gaar ud over Husassistenten, men ogsaa over Familien selv.

Endvidere vil jeg nævne § 12, hvor der er sat et Gensidighedsforhold op angaaende Sundhedsattest, idet det ikke blot skal være noget, Arbejdsgiveren har Ret til at forlange af Husassistenten, men at Husassistenten ogsaa skal have Ret til det tilsvarende fra sin Side.

§ 13 foreslaar en Ordning, som gaar videre end den almindelige Ordning, idet vi vil have lovfæstet, at enhver Husassistent skal være pligtig at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, hvilket vil sige, at ogsaa de halvvoxsne Husassistenter faar en Lovpligt over sig, som andre Borgere i samme Alder ikke har i Øjeblikket. Vi tror imidlertid, at det — for at imødekomme Arbejdsgiverne — er et rimeligt Krav at stille, et Krav, som Husassistenterne ogsaa selv kan være tjent med at faa stillet.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord om Arbejdstiden, som er omtalt i § 17. Her er foreslaaet en fast Arbejdstid paa højst 9 Timer daglig. Det er første Gang, det foreslaas at lovfæste voksne Menneskers Arbejdstid inden for dansk Lov, idet de almindelige Ordninger jo hviler paa Overenskomster. Men naar vi her har villet foreslaa en Lovfæstelse, hænger det sammen med, at de her nævnte Arbejdsforhold har meget svage Organisationer som Baggrund, ikke alene for Husassistenternes Vedkommende, men ogsaa for Arbejdsgivernes, og man kan derfor ikke forvente, at de to Hold Organisationer skulde komme til en repræsentativ Afgørelse. Endvidere finder vi det netop ogsaa rimeligt, at man fra Samfundets Side i et saadant Forhold

kommer med et Forslag, der virker rimeligt til begge Sider. Tallet 9 Timer er anvendt, fordi man regner med, at Husassistentens Spisetid i stort Omfang falder inden for Arbejdstiden og bliver blandet op med den, saa det kan være vanskeligt at sige, hvad der er hvad. Der er derfor sat 9 Timer i Stedet for 8. I en senere Paragraf, § 23, er der en Ventil for Landbohusholdninger, saaledes at man kan gøre nogen Forskel paa Arbejdet om Vinteren og om Sommeren. Det, der er særlig vigtigt her, er, at en fast Arbejdstid giver Mulighed for en ganske bestemt, fast Fritid, som den paagældende kan kende paa Forhaand. Den almindelige Vanskelighed for Husassistenterne i Byerne er den, at de ofte har for ringe Lejlighed til at deltage i Kursus eller Foreningsliv, fordi de ikke med Sikkerhed kan regne med en bestemt Fritid og derfor ikke paa Forhaand kan binde sig til en saadan Fritidsvirksomhed. Naar Husassistenterne gaar fra dette Erhverv over til andre Erhverv, er en hyppig Begrundelse herfor, at man ikke har Muligheder for at kunne forudberegne sin Fritid. Gennem § 18 har vi paa lignende Maade villet aabne Mulighed for, at de paagældende kender deres Fridage paa Forhaand, hvorfor der er indsat en Sætning om, at disse skal aftales forud for hver Maaned.

I de Paragraffer, der handler om Aftalen mellem de to Parter, §§ 24—34, vil man bemærke, at Misligholdelse af Aftalen er omgærdet af strengere Regler end tidligere. Vi mener nemlig, at naar man forsøger at skabe gode og klare Ordninger for begge Parter, er det ogsaa rimeligt, at man prøver at skabe en Ordning, som paa bedre Maade end hidtil sikrer Aftalernes Opretholdelse.

I §§ 35—38 er der Tale om Hushjælpsudvalget, som i hver Kommune er den Trediepart, der paa Samfundets Vegne skal hjælpe med til at opretholde Retsforholdet Parterne imellem.

Endelig er der blandt de sidste Paragraffer to, hvori det dels foreslaas, at de Forhold, der omhandles i denne Lov, udgaar af Medhjælperloven, og dels træffes Bestemmelse om Ferieforholdet. I § 42 siges det saaledes, at der skal indføres et nyt Punktum i Medhjælperloven, som bestemmer, at Medhjælperlovens Regler ikke finder Anvendelse paa Aftaler, der er truffet ifølge den heromhandlede Lovgivning. Derved skulde automatisk de Arbejdere, den omhandler, falde ind under den al-